

המבורגר, שבבעלותה נמצאות שתי חברות ביטוח גדולות, הוא המיישם את בעלותה של מיספחה טייבר נמצאות שתי חברות ביטוח אחרות. שהן מן הגדולות בישראל, ציון ויהודה.

בתו של המנכ"ל המשותף של כלל, אברהם פרידמן, נשואה למיספחה מבטי חים אחרת. היא מיספחה טוקטלי, שבי בעלותה נמצאת חברת הביטוח אריה. שניים מבני-המשפחה הורשעו ונדונו לתקופות מאסר קצרות ולקנסות גדולים בעוון העלמות מס בסכומים אדירים.

אנשי החברה המרכזית הביאו לכלל לא רק את הידע שלהם ואת הקשרים הענפים שלהם בצמרת השלטון הישראלי, אלא גם נכסים כלכליים, כגון בית-החרושת לנשק אורדן, בית-החרושת למשקאות קלים קוקה-קולה, שותפות בבתי-החרושת לטכסטיל כיתן ובבית החרושת למלט נשר.

תעשיית

המילחמות

ה פרטקציונרים מפוזרים היטב בצמרת הקונצרן. בראש חטיבת התעשייה הגדולה עומד הרמטכ"ל לשעבר צבי ("צ'רה") צור. הוא היה בן טיפוחיהם של שימון פרס ושל משה דיין.

כאשר מונה דיין כשר-ביטחון ב-1967, בתקופת החרדה שלפני מלחמת ששת הימים, הוא הועיק את צ'רה כדי שישמש כמנכ"ל משרד-הביטחון, והוא שימש בו הפקיד זה עד שדיין נאלץ להתפטר, אחרי שפורסמו מסקנות ועדת-אגרנט.

צור הממושקף וקר הרוח ניהל למעשה את משרד-הביטחון, והוא אחראי לצמיחתם של המיליונרים של קו בר-לב, שנבנה בתקופת מלחמת-ההתשה בתעלת-סואץ. כמה עשרות של קבלני-עפר וקבי לני כלים כבדים עשו אז מיליונים רבים תוך ביצוע מעשי-שחיתות והונאה מחוכמים יותר ומחוכמים פחות.

כאשר פרש צור מניהול משרד-הביטחון, כבר היו לו קשרים ענפים מאוד במשק הישראלי. הוא הפנה את חטיבת התעשייה של כלל לאפיק הבטוח ביותר: תעשיית-המילחמה. תחת ניהולו פנו המיפילים התעשייתיים של כלל יותר ויותר לסיפוק צרכי המילחמות של ישראל, וקונצרן כלל היה אחד מגדולי המרוויחים ממילחמת-הלבנון (העולם הזה 2359).

מיפעלי האלקטרוניקה והפלדה שלו, שיצרו למען צה"ל, הרוויחו סכומי עתק מן המילחמה הזאת.

פרטקציונר אחר בכלל הוא נציגם של המשקיעים הדרום-אמריקאים בקונצרן, ישראל פולק, שגם הוא בא לישראל מדרום-אמריקה, כמו בנו גיטר וכמו אהרון דוברת, וגם הוא הובא על-ידי ספיר. ישראל פולק הוא בעל תשלובת המיפעלים פולק, והוא מעסיק לבדו יותר מ-5000 פועלים ופועלות. פולק הוא למעשה אדוניה של העיר הדרומית קרית-גת, שחלק עצום מתושביה מועסק במיפעליו.

ישראל פולק אינו צעיר כבר. הגבר המקריח והחייכן נולד ברומניה בשנת 1910 לסוחר-עצים עשיר, ואחר-כך הוא היגר לצילה. למרות גילו המתקדם, ידע פולק בפרשיות-הנישואין שלו, שהתחילו אחרי שמתה אשתו מזה ארבעים שנה, אדית.

פולק הקשיש — הוא היה אז בן 65 — נשא אז לאשה פקידה אחת מפקידות מיפעלו, כדי להפריח את שיממת חדר-השינה שלו. המיספחה (של פולק), כך ידעו לספר מאוחר יותר, התנגדה, שרה, אשתו, התגלתה כ"בובונית", ואילו פולק, המיליארדר, היה "חסכן". והנישואין הסתיימו במהירות רבה. בפעם הבאה כבר היה ישראל פולק זהיר יותר, והנישואין עם האשה השלישית, רחל, נערכו באמץ צעות שיווך של ממש. רחל פולק היא אלמנתו של תעשיין טכסטיל אנגלי, ובתו של רב מפילנד. גם היא צעירה מפולק בכמה עשרות שנים, אך היא, כנראה, אינה בובונית כמו האשה הקודמת.

ישראל פולק כבר פרש מן הניהול של בתי-החרושת שלו, והוא מקדיש את זמנו לעבודה בקונצרן כלל, ולתענוגות החיים במיגרשי הגולף של קיסריה ואתרי-נופש דומים של עשירי ישראל.

שלמה פרנקל

זמר פיק
"בחורה נחמדה"

זמרת בודקא
השטיות של סייקס"

אוהדים בזמרת

להתארח במלון, כפי שעשו אמנים אחרים. מחוץ באים פרנק סינטרה, פיליפ חביב — למה שגם אנו לא נבוא? גיורי דיבר עם גברת בשם דינה גאון והיא אמרה לו: "תבוא, עם כל המלווים, תקבלו חדרים, זאם הסוויטה המלכותית תהיה פנויה, תקבלו אותה.

"דרשתי מגיורי שיברר עוד פעם: אם זה בתשלום, אנו לא מעוניינים בשום אופן. מקובל לארח אמנים בבית-מלון ובמועדונים. זה לא דבר חדש. אנו לא הראשונים ולא האחרונים. גם כשהיינו באילת לא שילמנו אגורה. אחרי שגיורי בירר את העניין, הוא אמר לי שזה בסדר.

"התארחנו שלושה ימים לפני הצילומים לאירוויזיון. היה יפה מאוד. גמרנו את שלושת הימים. אמרנו יפה תודה רבה, ונסענו הביתה. אחרי כמה חודשים פיתר אום הגיע טלפון לאמרן שלי. מה עם החשבון? נוכרתי, שכשהיינו במלון, לפני היציאה הביתה, קיבלנו את פיתקת החשבון, שעליהן היה כתוב, 'לא לתשר לום'. עכשיו הם אומרים: החדרים באמת חגגם אבל על האוכל צריך לשלם.

"עירית בולקא קודם כל לא היתה החברה של סייקס. שנית, היא בחורה מאוד נחמדה. אבל אף אחד לא התחיל איתה. שלישי, גם אם כן היו מתחילים איתה, מה רע בזה? נקמה כי לא הלך לנו איתה? לא! הוא וגם היא בכל מקרה לא היו צריכים לשלם למלון. גם אם יחליט השופט שיש לשלם להילטון, אני והמרנן שלי נשלם בשביל סייקס ובשביל בולקא. גיורי אמר בפירוט: אנו מזמינים אותך ואת כל הזמרים.

"מה פתאום מבקשים מאיתנו לשלם? אני לא מבין. מזמינים אותך לסוויטה מלכותית, איזה 200-300 אלף לירות ליום, סוויטה של חמישה חדרים — קשה להאמין איך זה קרה. אבל אולי לגברת הזו, גאון, לא היתה סמכות להבטיח את מה שהבטיחה לנו". מרסל זוהר

"שיגיש כתבי-הגנה, ושיניד: יצחק גיזר, רי, האמרנן של צביקה פיק, הזמין אותי! אני אבוא לבית-המישפט ואאשר את זה.

אמרנן גיזרי
"אין חוק נגד זה!"

וגם אם הייתי עושה איתה אורגיות, מה זה קשור לכסף של הילטון?"

סינטרה כן

ופיק לא?

זמר צביקה פיק סיפר: "פעמים רבות קיבלנו הזמנות מהילטון לבוא

חולים. אני כלי-כך רוצה לעבוד בשקט. אני מנסה ללכת בדרך ישרה. בלי מיטות, בלי עזרה — בדרך שלי, בשקט ובנחת. ופתאום בא הפירסום הזה, ועשה לי כלי-כך הרבה עוול. הרומן שלי עם פקד-המיטרה אילון שחר נפגע בגלל הסיפור הזה.

"כל החיים שלי נדפקו בגלל הסיפור הזה. שפורסם לפני כמה חודשים. זה הורס אותי. בגלל זה אני כלי-כך בפאז-ניקה. לכן הלכתי להילטון ושילמתי להם את הכסף, אמילו שלא מגיע להם, כי גיורי הזמין אותי. שילמתי כדי שלא אהיה בעיתונים, שלא אהיה מעורבת במישפטים. אני לא רוצה את הפירסומים.

"פתאום הסייקס הזה, עם השטיות שלו בעיתון. אני השתגעתי. אתה אומר שהסיפור הזה משעשע, אבל אני נפגעת ממנו. איזה סיפורים אלה? גיורי וצביקה פיק הולכים רק עם בנות 17!"

"האמרנן יצחק גיזרי ביקש להבהיר: 'אני עדיין מופתע מיחס של מלון מכובד כמו מלון הילטון. הם הזמינו אותנו לשם. לא דובר בכלל בצריכים לשלם. כשבך אדם בא ואומר: תבוא. תהיה אורח שלי, אז ברור שאנשים גם אוכלים לפעמים.

"כנראה שהם הימרו שנוכה במקום הראשון בתחרות, ואחרי שלא זכינו, פתאום ביקשו כסף על אוכל. הם מודעים שהזמינו אותנו, גם על החשבונות ששלחו לי כתוב 'קומפלימנטרי', כלומר, על חשבון הבית.

"לגבי החיזור, שהמציא אהרון סייקס — זהו סיפור מצוץ מהאצבע. קודם כל, עירית בולקא לא היתה החברה שלו. זאת המצאה, שבעזרתה הוא רוצה להיכנס לעיתונים. היא לא היתה חברה שלו, ולא קרה שום דבר, אבל מחוץ לכל העניין הזה, גם אילו היתה אשתו, וגם אילו היתה הבת שלו, אין חוק שמונע ממישהו לחזר אחריה.